

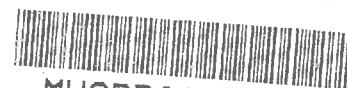
Vyřizováno

dne 18.1.2016

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MVCRP016HT6S

Praze dne 13. ledna 2016
Č.j.: MV-135512-3/VS-2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0524 r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 13. 1. 2016
podpis:

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“). přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podali manželé *[redacted]* nar. *[redacted]* a *[redacted]* roz. *[redacted]* a, nar. *[redacted]* (dále jen „žadatel“, „žadatelka“, „žadatelé“), do kterého zahrnuli i svoji nezletilou dceru *[redacted]* J, nar. *[redacted]* (dále jen „nezletilá dcera“), všichni státní občané Ukrajiny, trvale bytí *[redacted]*; rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 6. 8. 2015, č.j.: VS-3365/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Úřadu *[redacted]* požádali žadatelé i za svoji nezletilou dceru o udělení státního občanství České republiky. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadateli povolen od 31. 7. 2006, žadatelce od 2. 8. 2006 a jejich nezletilé dceři od 17. 1. 2007. Žadatelé a jejich nezletilá dcera jsou státními občany Ukrajiny a žijí ve společné domácnosti na adrese trvalého pobytu, kde s nimi dále žije starší dcera žadatelů *[redacted]* a, nar. *[redacted]* která na základě prohlášení podle ustanovení § 35 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), nabyla státní občanství České republiky dne 26. 2. 2014.

II.

Žadatelé se zdržují na území České republiky od roku jejich nezletilá dcera od narození. Žadatelé vzniklo od roku průběžně několik živnostenských oprávnění, většina z nich v průběhu dalších let zanikla, dvě živnostenská oprávnění má žadatel přerušena do roku V roce založil obchodní společnost, ve které je od zaměstnán jako manažer. Společně se svým bratrem založil v roce obchodní společnost, v níž je jedním z jednatelů. Žadatel je dále jedním z jednatelem v obchodní společnosti V roce založili žadatelé obchodní společnost Žadatelce byl v roce vydán živnostenský list k předmětu podnikání „Uklidové práce“, živnostenské oprávnění zaniklo dnem Další živnostenské oprávnění vzniklo žadatelce dnen (výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona), toto je přerušeno do je zaměstnána jako asistentka v obchodní společnosti Nezletilá dcera žadatelů je studentkou

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatelé splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen “zákon o státním občanství”). Žadatelka splňuje rovněž podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, uvedenou podmínku však nesplňuje žadatel, neboť řádně neplnil své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění. Nezletilá dcera žadatelů splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a e) zákona o státním občanství, podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) tohoto zákona z důvodu věku neprokazuje.

K dosavadnímu požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí dosavadního státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nebylo žadatelé prominuto, a proto byla společná žádost rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 6. 8. 2015 zamítnuta.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra o udělení státního občanství České republiky podali žadatelé včasné rozklad, ve kterém uvádí, že napadené rozhodnutí považují za nezákonné a nesprávné. Podle názoru žadatelů porušení zvláštního právního předpisu samo o sobě nemusí ještě zakládat nesplnění zákonné podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Porušení povinností musí být hodnoceno z hlediska proporcionality, s přihlédnutím k závažnosti a okolnostem porušení zvláštního právního předpisu s tím, že správní orgán je povinen provést správní úvahu dle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, neboť uvedené skutečnosti by mohly představovat důvody hodné

zvláštního zřetele, pro něž by bylo možné nesplnění výše citované zákonné podmínky prominout. Žadatel popsal okolnosti, za kterých došlo k porušení zákona o státním občanství (neplnění závazků ze strany smluvních partnerů), kdy uvedl, že škodlivý následek odstranil, a upozornil na dobu, která uplynula od porušení povinností podle zvláštního právního předpisu. Všechny tyto skutečnosti spatřoval jako důvody hodné zvláštního zřetele. V rozkladu je namítáno, že se správní orgán nevyjádřil k odstranění škodlivého následku, doby od porušení povinností, celkové době pobytu žadatele. Správní orgán tak dle názoru žadatelů nedostál svým povinnostem podle ustanovení § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu, když nepřihlédl a nevypořádal se s tvrzeními žadatelů.

Žadatelé rovněž nesouhlasí se závěrem správního orgánu o nedostatečné pracovní integraci žadatelky. Žadatelka nejprve podnikala jako osoba samostatně výdělečně činná (dále jen „OSVČ“), ona i její dcery měly uzavřeny smlouvy s reklamními agenturami,

Žadatelka musela také své dcery na výše uvedené akce doprovázet. Žadatelé dále uvádí, že správní orgán nezohlednil

neumožňovaly žadatelce samostatnou výdělečnou činnost ani zařazení do pracovního poměru, žadatelka proto zůstala s dcerou doma,

výdělečné možnosti v průběhu dalšího pobytu omezeny. V rozkladu je dále poukazováno na žadatelčinu nostrifikaci vysokoškolského vzdělání,

s tím, že doufala, že se jí podaří najít uplatnění ve svém oboru; měla však problém nalézt zaměstnání právě s ohledem na problémy proto se zaevidovala jako uchazečka o zaměstnání. Žadatelé proto se získáním občanství doufali, že to dále napomůže možnostem uplatnění na trhu práce. Žadatelka je i přesto aktivní, udržuje si pracovní návyky v rodinné společnosti, kde vykonává administrativní práce. Zákon o státním občanství jako podmínku pro udělení státního občanství výslovně nestanoví pracovní integraci, správní orgán tak svévolně zákonné podmínky rozšiřuje nad rámec zákona. Zákon o státním občanství pro udělení státního občanství České republiky také výslovně nestanoví, aby žadatelé nečerpali dávky státní sociální podpory. Žadatelé poukazují, že jejich příjmy od určitého období nepostačovaly k úhradě všech životních potřeb, nejsou však převážně závislí na dávkách, jedná se pouze o úhradu nákladů spojených s bydlením, a to jen do současné doby, jelikož jejich obchodní společnost získala dlouhodobou zakázku a starší dcera po ukončení studia bude od září finančně přispívat do rodinného rozpočtu. Rodina žadatelů má v České republice veškeré své zázemí, žadatelé jsou zde integrováni ve společenské, rodinné a dle jejich názoru i v pracovní rovině, a proto se domnívají, že s ohledem na délku pobytu, existenci trvalého zázemí a rodiny na území České republiky, mají skutečný vztah k České republice, který je vztahem trvalým, pevným a úzkým.

Žadatelé na základě výše uvedeného považují napadené rozhodnutí v části týkající se pracovní integrace žadatelky a vyplácení příspěvku na bydlení za nesprávné a rovněž v rozporu s ustanovením § 2 správního řádu, když správní orgán činí závěry nad rámec zákona o státním občanství, a svou pravomoc neuplatňuje v rozsahu, v jakém mu byla svěřena, správní orgán dále nezohlednil aktivity žadatelky :

V závěru rozkladu tak žadatelé žádají o přezkoumání napadeného rozhodnutí a jeho následnou změnu v tom smyslu, že se žádosti vyhovuje a žadatelům se uděluje státní občanství České republiky.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatelé splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť mají na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt, prokázali trestní bezúhonnost a pohovory před Úřader prokázali znalost českého jazyka. Žadatelka splňuje rovněž podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Uvedenou podmínku však nesplňuje žadatel, neboť řádně neplnil své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění.

Nezletilá dcera žadatelů splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a e) zákona o státním občanství, podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) tohoto zákona z důvodu věku neprokazuje.

V souvislosti s námitkou, že porušení povinností stanovených v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nebylo hodnoceno Ministerstvem vnitra z hlediska proporcionality a napadené rozhodnutí dostatečně nepřihlédlo k závažnosti porušení zvláštního právního předpisu a k okolnostem podstatným pro zhodnocení jeho závažnosti, se ministr vnitra domnívá, že v předmětném případě, kdy měl žadatel v průběhu let 2009 až 2011 a ještě v průběhu roku 2013 nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“), ze kterého mu bylo vyměřeno penále, s tím, že dlužné pojistné ve výši několika tisíc korun uhradil až před podáním žádosti, jak vyplývá z vyúčtování pojistného (přehledu plateb) vystaveného oborovou zdravotní pojišťovnou zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví (dále jen „OZP“) dne 12. 12. 2014, svědčí tato skutečnost naopak o tom, že Ministerstvo vnitra v rámci správního řízení princip proporcionality plně zohlednilo, když vzalo do úvahy výši nedoplatků a dobu, po kterou žadatel zákonem stanovené povinnosti porušoval. Žadatel byl velmi dobře obeznámen se svou zákonnou povinností platit řádně a včas pojistné, což vyplývá i z předložených dokladů k žádosti.

Ministr vnitra dále uvádí, že lze přisvědčit námitce žadatele, že se prvoinstanční správní orgán v napadeném rozhodnutí nevyjádřil v plném rozsahu k odstranění škodlivého následku žadatelem, tím, že své dluhy na pojistném i penále posléze uhradil, k době od porušení jeho povinností a k celkové době jeho pobytu. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí však vyplývá, že žadatel byl v rámci správního

řízení o žádosti Ministerstvem vnitra informován (usnesení Ministerstva vnitra ze dne 30. 3. 2015), že nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Ministerstvo vnitra mohlo splnění výše citované zákonné podmínky žadateli prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele. V případě žadatele však žádné takové důvody neshledalo, neboť neplnil povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění po delší dobu, porušení zákonných povinností se dopustil opakovaně. Žadatel ve svém vyjádření : uvedl, že si je vědom toho, že by měl při podání žádosti splňovat výše uvedenou zákonnou podmínku, a proto požádal o její prominutí ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. Ministerstvo vnitra však nemohlo přijmout argument žadatele, že jako OSVČ se dostával do prodlení s platbami z důvodu, že mu smluvní partneri propláceli prostředky za odvedenou činnost se zpožděním, a proto, s ohledem na vysoké podnikatelské riziko, svou podnikatelskou činnost v roce 2013 ukončil. Uvedená skutečnost tak nemohla být sama o sobě považována za důvod hodný zvláštního zřetele, na jehož základě by mu mělo být nesplnění výše uvedené zákonné podmínky prominuto. Žadatel se po povolení trvalého pobytu v České republice rozhodl, že své pracovní aktivity v České republice, resp. aktivity směřující k obstarávání si finančních prostředků k hrazení svých životních nákladů, bude realizovat prostřednictvím podnikatelské činnosti. Musel si být vědom, že zejména z počátku jeho podnikání nebude situace zcela jednoduchá. Ze státoobčanského spisu a z údajů uvedených v příznáních k dani z příjmů fyzických osob nevyplývalo, že by na základě své finanční situace nebyl žadatel schopen hradit předepsané platby pojistného ve výši Kč, resp. Kč.

Ministr vnitra k tomu doplňuje, že celková doba pobytu žadatele na území České republiky od roku na kterou právě žadatel v rozkladu poukazuje, mu dala nepochybně více než přiměřenou příležitost adekvátně se seznámit s rozsahem a obsahem jeho práv a povinností vůči České republice a tato také beze zbytku naplňovat. Relativně krátký odstup od doby, kdy k porušování právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění došlo, a to v kontextu doby, po kterou žadatel své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění neplnil; vede ministra vnitra k závěru, že podmínka stanovená v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nebyla v případě žadatele splněna. Důvody hodné zvláštního zřetele k jejímu prominutí, by měly být v příčinném vztahu k neplnění povinností žadatele na úseku veřejného zdravotního pojištění. Za takový důvod nelze proto považovat ani skutečnost, na kterou žadatel rovněž v rozkladu poukazuje, že již od konce roku 2013 neměl nedoplatky na pojistném (tzv. odstranění škodlivého následku), neboť je to v jeho případě pouze z důvodu, že od 1. 12. 2013 je plátcem pojistného zaměstnavatel žadatele,

Ministr vnitra ve vztahu k výše uvedenému konstatuje, že v zákoně o státním občanství není nikde použit pojem tzv. „odstranění škodlivého následku“. Tento je zapracován až v ustanovení § 15 odst. 4 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, (zákon o státním občanství České republiky), kde je uvedeno, že „splnění podmínky stanovené v § 14 odst. 6 může být prominuto, pokud žadatel odstranil způsobený škodlivý následek nebo učinil účinná opatření k jeho odstranění“. Správní řízení o společné žádosti však bylo zahájeno ještě za účinnosti zákona o státním občanství, dle kterého bylo splnění podmínek posuzováno a bylo rovněž vydáno napadené rozhodnutí.

K námitce žadatelů, že prvoinstanční správní orgán konstatováním o pracovní integraci žadatelky a vyplácení dávek státní sociální podpory na bydlení překročil meze správní úvahy, ministr vnitra konstatuje, že žadatel nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, což je dostatečný důvod pro zamítnutí žádosti. Ministerstvo vnitra neshledalo důvody pro prominutí nespĺněné výše citované zákonné podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. Ministerstvo vnitra tak nepřekročilo meze správního uvážení, a to ani tím, že zamítnutí žádosti a neprominutí výše citované nespĺněné zákonné podmínky odůvodnilo dále nedostatečnou pracovní integrací žadatelky a ekonomickou nesoběstačností žadatelů, což vše považuje ministr vnitra s ohledem na princip skutečné vazby ke státu, jako předpokladu pro udělení státního občanství české republiky, za legitimní úvahy v rámci otázky, zda lze žadateli nespĺnění jedné ze zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky prominout.

Ministr vnitra nepopírá, že žadatelé se v České republice zdržují již déle než 17 let a nezletilá dcera se zde narodila. Pouze samotná délka jejich pobytu však nemůže být dostatečným znakem, který by svědčil o završení jejich integrace do české společnosti, když právě dodržování a plnění povinností stanovených právním řádem České republiky a pracovní integrace jsou znaky, které významně vypovídají o tom, jak hluboce a pevně je osoba žádající o udělení českého státního občanství do české společnosti integrována.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu ministr vnitra rozhodl, že se ztotožní s napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 6. 8. 2015, č.j.: VS-3365/835.3/2-2014, kterým byla žádost žadatelů zamítnuta. Na návrh rozkladové komise proto ministr vnitra rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u ě e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

